SOMMARNUMMER • ÅRGÅNG 76 • NR 2
Berga i JUNI 2016

Borg-Skum

Kamratföreningen Vapenbrödernas tidskrift

VAPENBRÖDERNA ÄR AMFIBIEREGEMENTETS KAMRATFÖRENING

Foto: KSwa

Samverkan!

BORG-SKUM

När detta nedtecknas är vi i andra veckan med bländande solsken och nästintill sommarvärme. Körsbärsträdet slog ut i full blom på tre dagar. Trädgårdsmöblerna nymålade av idog hustru och båten fejad inför sjösättning.

I morse drabbades jag av någon form av lyckokänsla när jag vred på vattenkranen – detta är en påminnelse som drabbar mig då och då. Detta fenomen är en återkoppling till min barndom när vi som flyktingar (utbombade) bodde fem år utan el och vatten. Vatten fick då hämtas i gamla konservburkar från en källa i ett dike ca 300 m längre bort. Vi bodde då i en övergiven stuga… ja, minnet sitter i. Måhända att jag en dag nedtecknar allt som hände mig under åren 1945–1950.

Till Er, *Vapenbröder*, som inte hade möjlighet att delta i årsmötet – synd, ty det var ett bra möte. Tack vare vår nye ordförande och en aktiv, föryngrad styrelse så ser framtiden ganska ljus ut och som grädde på moset får vi då och då nya medlemmar.

SMKR har haft representantskapsmöte där vi deltog med en representant. Gå gärna in på SMKR hemsida och se hur kamratföreningsverksamheten fortlever. Även vår hemsida **www.vapenbroderna.se** är förnyad och har numera ett smakligare utseende.

Om vårt försök med studieresor till olika platser slår väl ut avser vi att fortsätta med sådant. Det är mycket populärt i andra kamratföreningar där det t o m företas resor till utlandet och där befintliga militära minnesplatser. Jag rekommenderar varmt en semestertripp till Härnösandsområdet och där befintliga KA museer.

Den 10. september blir det Regementets dag på Amf1 och vi avser att i samband med detta avhålla ett föreningsmöte för Vapenbröderna! Missa inte det ! För tid och annat kommer annons på vår hemsida.

Därutöver planerar vi ett besök på Femörehuvudbatteriet, som numera är museum, senare i höst. Även detta kommer att utannonseras på hemsidan.

Återigen – hjälp vår kassör, betala din årsavgift.
På årsmötet bestämdes att ständiga medlemmars avgift höjs till 100:- med början 2017. Det är dock inte förbjudet att rent frivilligt göra det redan nu.
Sist men inte minst: Glöm inte vårt arv!

Om ni har synpunkter på eventuella förändringar av B-S, vänligen hör av Er.

Avslutar här och önskar Er Alla en fin sommar!

Glöm inte det här med motion! ■

Red.

REDAKTION

Redaktör:
Hans-Jochen Seifert
tillika ansvarig utgivare
Tfn 08 541 316 56
Mobil 0708 541 385
lenjoc@telia.com

Redaktionens adress och tfn:
Borg-Skum
Amfibieregementet
130 61 Hårsfjärden
Tel 010 823 30 00

Utgivning:
Fyra nummer per år

Layout:
ANV Grafiska AB
Mobil 070 781 86 04
gunilla@anv.se

Tryckeri:
VITT grafiska AB

VAPENBRÖDERNA
Amf 1, 130 61 Hårsfjärden
www.vapenbroderna.se

Årsavgift:
250 kr

Plusgiro:
9 33 80-4

Bankgiro:
473-0537

Skattmästarens adress och tfn:
Kerstin Jältsäter
Överbyvägen 22 · 185 94 Vaxholm
Tel: 08-541 373 94
jaltis@hotmail.com

Adressändring meddelas skattmästaren

VAPENBRÖDERNAS STYRELSE

Ordförande:
Bengt Persson

1. vice ordförande:
Magnus de Jong

2. vice ordförande/tillika klubbmästare:
Staffan Vestin

Veteran- och anhörigsamordnare:
Staffan Vestin

Övriga styrelseledamöter:
Hans-Jochen Seifert,
Marie Wall, Per Brännhammar,
Lars Inge Pettersson, Peter Fagrell,
Lars Sjölander, Tommy Aasa,
Peder Olsson, Leif Eriksson,
Jens Ribestrand

Suppleanter:
Claes-Arne Sunnman,
Patrik Berge, Anders Joninger

Revisorer:
Håkan Söderlindh, Michael Moberg

Revisorssuppleant:
Christer Sandström

Vapenbrödernas Valberedning:
Håkan Melin (sammankallande)
Göran Mattson

Kontaktman för föreningsmedlemmarna
Om Du har frågor eller förslag rörande föreningens verksamhet m m.

Skriv eller ring till:
Per Brännhammar
V Bangatan 53 A, 195 40 Märsta
Tfn 08 591 138 88

VI ÖNSKAR KOMPLETTERA MATRIKELN MED ERA WEBBADRESSER – VÄNLIGEN SÄND IN MAILADRESSER TILL KASSÖREN.

ORDFÖRANDE

har ordet

VÅR – SOMMAR – FÖRVÄNTNINGAR

Så har snart ett halvår av 2016 gått. Våren passerade snabbt och i och med Valborg så kom sommaren i ett huj! Oj vad varmt det kan vara men i går den tionde maj kom nordliga vindar svepande och plötsligt sjönk temperaturen med 10 grader, det blev vår igen. Vi har fått en veckas sommar och nu ser vi med förväntan fram emot mer sol och värme.

Under kalla april genomförde vi ett mycket varmt och trevligt årsmöte på Berga. Ett alldeles utmärk arrangemang av regementet. Årsmötes-lokalen pryddes förutom av närvarande medlemmar även av våra båda fanor, vår egen och regementets också det en tradition från förr som vi tagit till oss. Ett 40-tal kamrater kom till mötet, hälften med egna transportmedel och de andra med en Westin-buss med *Lars-Inge* vid ratten. Vid mötet antogs nya stadgar som framförallt breddar rekryteringsbasen för föreningen och tydliggör våra olika medlemskategorier. Stadgarna går att del av på vår hemsida, vapenbroderna.se. Efter redovisning av verksamhetsberättelse samt resultat och balansräkning beviljades styrelsen ansvarsfrihet för det gångna verksamhetsåret. Det tål att nämnas då ju inte alla den gångna tiden haft den förmånen. En delvis ny styrelse valdes medan såväl revisorer som valberedning omvaldes. De nya i styrelsen:

Jens Ribestrand, Leif Eriksson, Peter Fagrell och *Anders Joninger* hälsas välkomna och vi tackar de avgångna styrelse-medlemmarna för deras insatser.

Årsmötesdagen avslutades med en guidad bussrundresa på regementet som var mycket uppskattad.

När ni läser denna ledare så har Vapenbrödernas första medlemsutflykt för året genomförts. Vi har då besökt Fordonsmuseet Arsenalen i Strängnäs. Hur det var berättar vi mer om i nästa nummer. Vi planerar nu för fullt den andra medlemsutflykten till batteri Femörehuvud. Den är tänkt att gå av stapeln första helgen i oktober, den 1 lördag eller 2 söndag men mer om det på annan plats i denna tidskrift.

I min förra ledare berättade jag en del om den introduktionsresa som vi kommer att genomföra med nyanställda officerare vid Amf 1. Planeringen går vidare och en order är på väg ut på regementet. Resan kommer att genomföras de sista dagarna i augusti med två nästan fullastade stridsbåtar. Vi kommer givetvis att ha gedigen redovisning om den resan i ett kommande nummer av BorgSkum. Jag tog då också upp planeringen av kommande KA-kamrat-föreningsträffar. Det gick inte att anordna någon sådan i år utan den första kommer att gå av stapeln i vår regi i september nästa år. Det blir dock en ordförandeträff i Karlskrona 24–25 augusti i år där jag kommer att delta.

I september i år närmare bestämt den 10:e genomförs regementets dag. Där kommer vi i Vapenbröderna givetvis att vara med. Program med tider m m kommer vi att lägga upp på vår hemsida när regementet är klara. Det går givetvis även att gå in på regementets hemsida som man kommer till via Försvarsmaktens hemsida, forsvarsmakten.se.

Årets avslutande medlemsaktivitet Höstmötet planeras just nu till torsdagen den 3 november och vi vill även i år vara på mässen på Berga. Tiden är fortfarande preliminär men det vore kul om vi i år kunde slå förra årets deltagarantal. Inbjudan kommer i BorgSkum nummer 3.

Avslutningsvis vill jag påminna er, som av en händelse glömt att betala årets medlemsavgift, om att det inte är för sent. Det är aldrig för sent! Komplettera gärna med ett litet frivilligt bidrag. ■

Allra sist!

Ha en härlig och skön sommar!

Jag hoppas att vi ses snart, senast på regementets dag och allra senast på höstmöte!

Bengt Persson

ÅRSMÖTET

9 april 2016

Kallelsen till ovanstående kom med Borg-Skum nr 1/16. 35 medlemmar fanns anmälda och slutligen blev det 40 pax.

Ordföranden på väg in i salen.

Samstämning med sekreteraren.

Gamle Kj Gert, Inger o Magnus.

Från vr Torsten, Elis, Staffan o Elisabeth.

Grabbarna från 60-talet Nypan, Granis o Clasen.

I en för dagen ny buss var vi ett antal medlemmar från Vaxholm som hämtades upp av chaufförен, *Lars-Inge Pettersson,* för vidare färd till Berga. Under resan gjordes ett antal stopp för att hämta flera Vapenbröder/systrar.

Ett uppskattat inslag var *Lars-Inges* information om det som sågs från bussfönstren under färden genom vår vackra Storstad. En avstickare till Haninge för att titta på de bostäder som erbjuds anställda vid Amf 1 hanns med.

Under tiden fanns delar av styrelsen på Amf 1 och förberedde mötet. Det flyttades stolar o bord, sattes fram fanor, projektor samt icke att förglömma de handlingar som ska delas ut vid ett årsmöte.

När bussen väl anlänt till Berga var det dags för en god lunch i militärrestaurangen *Yggdrasil*.

Efter kaffetåren samling för årsmötesförhandlingen. Styrelsen blev omvald med ett par ändringar. Några avgångar och några nyvalda – framgår av sid 2. Det nya härvid är att regementet har en plats i styrelsen vilken besattes av *Övlt Jens Ribestrand*.

Ett antal ändringsförslag till våra stadgar framlades och godtogs. Ytterligare förändringar i stadgarna ska bearbetas så att det sker en tidsanpassning. Emedan det har varit lite oklart i hur regementet skall benämnas så blev det nu ett klarläggande. Begreppet *”Första amfibieregementet”* ändras till *”Amfibieregementet”* dock att Uttrycket *”Amf1”* kvarstår. Konsekvens – tja, vi får se tiden an (red anm).

Årsavgiften föreslogs oförändrad, 250:-. För ständiga medlemmar höjs avgiften från 50:- till 100:- .

»

Församlingen.

Församlingen.

Staffan ger klartecken – mötet kan börja.

NOR utdelas till Peter

Nu är den på plats.

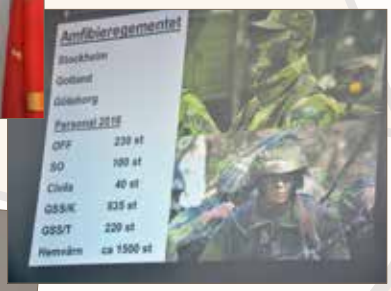

Övlt Anders Åkermark i talartagen.

Jens föredrag – förbandets ansvarsområde.

Personalstyrkan.

En sann Kustartillerist – Lennart Hagström.

Eftersom inga motioner och andra äskanden förelåg, avrundades årsmötet ganska enkelt. Nästsista punkten, en viktig sådan, utdelning av NOR till Vapenbroder *Peter Svartengren.*

Regementschefen som var på tjänsteresa utomrikes hade lämnat uppdraget till vår ordförande.

Årsmötet klart, fick vi nu en ingående information av Stabschefen om utbildningsomfånget och bemanningen av förbandet. Även en del utbildningsbetingelser nämndes.

Efter detta fick vi en bra redogörelse från förbandets verksamhet i Adenviken. I folkmun benämnt *"piratjakten"*. Föredragshållare *Övlt Anders Åkermark* gav oss härvid en fyllig bild av det uppdraget. Tack för det.

Som avslutning vill jag salutera en äkta gammal Kustartillerist som ställde upp på detta årsmöte. Representant för årgång 41, *Lennart Hagström* – respekt.

Som avslutning på årsmötet blev det nu *Lars-Inges* bussrundtur på Amf1. Han gjorde här återigen en strålande insats som reseledare. Återresa till Storstan och Vaxholm avrundade dagen.

När bussen lämnade milrest samlades styrelsen för återställning och konstituerande möte. ■

Tack Alla för en fin dag.

Red.

CIVIL och militär, det bästa av två världar

Båtföraren Christoffer Andersson jobbar med ekonomi i det civila, hans chef har stor förståelse för hans militära uppgifter.

PLUTONEN VAR SAMLAD KRING EN terrängmodell inför ordergivning. Uppgiften de snart skulle få, var att slå en fientlig robotgruppering och försvara platsen. När ordergivningen var klar och samtliga gruppchefer hade repeterat uppgiften, ilastade truppen stridsbåtarna med vana och självsäkerhet inför den kommande anfallsstriden.

Tidvis tjänstgörande soldater tillhörande 203.amfibieskyttekompaniet har varit inkallad för ännu en övning. Fokus har varit plutons- och kompanistrid. Huvuddelen av de tidvis tjänstgörande har varit med sedan starten. När man ser soldaterna agera är det lätt att tro att de är kontinuerligt tjänstgörande då de har goda kunskaper och färdigheter inom sina funktioner. *Sergeant Johan Strandberg* har varit med ett tag och ansåg att han snabbt hittade rutiner inför varje tjänstgöring.

Tidvis tjänstgöring utvecklar

– Jag gjorde GU som båtchef år 2004/05 i Vaxholm. Efter värnplikten studerade jag ekonomi men jag hann också med att tjänstgöra som stridsbåtsinstruktör under två år. Att jag senare blev tidvis tjänstgörande eller GSS/T, var en ren slump. Jag fick tips från en kille som själv hade en GSS/T- anställning. Jag tyckte det verkade intressant och på den vägen är det. Första gången som jag tjänstgjorde efter både värnplikten och instruktörsanställningen, hand-

»

Det gick snabbt att hitta de gamla kunskaperna berättade Johan Strandberg.

Plutonen var samlad för ordergivning inför anfallsstriden.

En tyst landstigning genomfördes för att skapa överraskningsmoment.

Anfallsstriden genomfördes med skarp ammunition.

lade mycket om att *”rosta av”* kunskaperna, men både jag och mina kollegor märkte ganska snart att kunskaperna fanns kvar och det kändes självklart att både framföra stridsbåtar och att hantera olika vapensystem. Att kunskaperna finns kvar beror på att vi från början har fått en gedigen utbildning och då går det snabbt att återta kunskaperna, sa *Johan Strandberg*.

Johans kollega, båtföraren *Christoffer Andersson* har också varit med ett tag. För *Anderssons* del var detta hans andra övning.

– Jag gjorde GU år 2009/10 och valde senare att bli tidvis tjänstgörande, det fungerar bra att både ha det civila och det militära livet, det bästa av två världar. För mig är det skönt att få göra något praktiskt då jag jobbar med ekonomi, dessutom är det också utvecklande att kunna komma in för tjänstgöring under kortare perioder. Jag jobbar inom kriminalvården och där finns det en stor förståelse för att jag också har en tidvis anställning i Försvarsmakten och att jag med jämna mellanrum är inne för tjänstgöring, berättade *Christoffer*.

Tjänstgöringen den här gången, varade i drygt en vecka med syftet att både bibehålla och utveckla kompaniets förmåga till strid. Amfibieskyttekompaniet har stor uppfyllnad och det är tack vare att kompanichefen *kapten Marcus Appelgren* och hans personal, aktivt arbetar med rekrytering av tidvis tjänstgörande personal. ■

Text & bild Mj Kristina Swaan

« CIVIL och militär, det bästa av **två världar »**

Efter att truppen hade satts i land, grupperade stridsbåtarna för att kunna understödja plutonen.

Soldaterna har mycket goda kunskaper det påvisar vikten av att ge en ra grundutbildnining.

Nya medlemmar!

Vi hälsar dig välkommen i kamratkretsen

Peter Hällström, Nacka • Nils Kilström, Hägersten
Anders Björkander, Täby • Michael Ekman, Stockholm
Bertil Nordström, Stockholm • Lars Sundgren, Hässelby
Anders Knutsson, Ösmo • Per Nylander, Visby
Dorthea Kruse Nilsson, Saltsjö-Boo

Linfärjan/ passagerarfärjan invigd I VAXHOLM

Christer Sandström.

Så kan vi då teckna en ny epok i Vaxholm stads historia genom invigning av den nya färjeförbindelsen mellan Vaxön och Vaxholmen.

Historiskt har det förekommit olika idéer över hur att åstadkomma en fast förbindelse via Västra Vaxholmssundet. Här har det under många år spekulerats i bl a brobygge eller tunnelalternativ. Så blev då lösningen en *”fast”* förbindelse sjövägen till den gamla fästningen.

Invigningen skedde den 29 april i år. Den solgula färjan med namnet **”VAXHOLMEN”** är en eldriven farkost som leds/styrs via en wire mellan de båda öarna. Genom denna åtgärd så har man säkerställt miljövänlighet i sammanhanget.

Det är en samverkan mellan Trafikverket, Färjerederiet, Statens fastighetsverk samt Vaxholms stad som härmed slutförts.

Verksamheten har beslutats att vara på försök under tre år varefter det hela utvärderas och förhoppningsvis permanentas. En viktig faktor i sammanhanget torde vara att några sjöolyckor inte får förekomma.

Detta projekt har nu till syfte att skapa möjligheter till utökat besökande och tillgänglighet till kastellet och dess försvarsmuseum.

På invigningsdagen hade det samlats hundratals besökare nedanför Vaxholms Hotell (delvis brandskadat vid tillfället) som med spänning väntade på premiärturen. Jag hörde en siffra från *kommunalrådet Lars Lindgren* att man fraktat över 1300 personer under en tid av 75 minuter. Kvinnor och barn följde med på den första avgången därefter alla de övriga besökarna. Ett litet kuriosum i sammanhanget var att parallellt med färjan så fanns det också en taxibåt som kompletterade överfarten. Var det måhända en konkurrenssituation som redan första dagen uppstått. Låt oss se vad det kan bli av det så småningom.

Prisbilden har förändrats något genom att barn över 12 år samt vuxna betalar 40 SEK för T o R. Kategorin pensionärer betalar 20 SEK och barn under 13 år åker gratis. Turtätheten är fyra resor/timme med början kl 10.00 och slut kl 21.45. Även transport av fordon typ fyrhjulingar för yrkesmässig trafik genomförs i mån av utrymme. Biljetter för enskilda köps i automat vid färjeläget. För övriga t ex skolklasser eller gruppresor köps i Turistbyrån, Rådhuset på torget.

Må lycka och välgång följa färjan på dess väg över västra Vaxholmssundet. ■

Christer Sandström

Foto: LenaS

GEMENSAMT BLIR VI STARKARE OCH bättre

I mitten av 90-talet inleddes ett blygsamt utbyte mellan dåvarande **Vaxholms Kustartilleriregemente** och **Nylandsbrigad**. Ganska snart insåg båda förbanden att det fanns en hel del gemensamma nämnare och vinster vilket medförde att utbytet snart blev ett etablerat och framgångsrikt samarbete som har pågått i drygt 20 år.

SAMARBETET TOG FART PÅ ALLVAR vid millennieskiftet och i dag finns ett väl utvecklat koncept för ett gemensamt förband ur Amfibieregementet och Nylands brigad, kallat Swedish Finnish Amphibious Task Unit **(SWEFIN ATU)**. De första gemensamma övningarna handlade mycket om att lära sig och förstå varandras taktik, teknik, ordertermenologi och inte minst förstå varandras kulturer. Arbetet har kommit oerhört långt och i dag har förbanden så gott som daglig kontakt, antingen på förbandschefsnivå eller mellan planeringsofficerare från respektive förband. Nyligen träffades förbandscheferna *överste Peder Ohlsson* och *kommodor Kjell Törner* på Amf 1 för att bland annat fortsätta diskussioner gällande kommande övningsverksamhet och utbildning. Här berättar cheferna om hur de ser på samarbetet.

Mer likheter än olikheter

– Samarbetet mellan våra respektive förband har pågått under så långt tid så att det nu är en självklarhet att utvecklas tillsammans. Men naturligtvis har det tagit tid att nå så här långt att två nationer i dag kan sätta upp ett gemensamt förband. När vi inledde samarbetet insåg vi ganska snart att våra förband och de uppgifter vi har att lösa är mer lika än olika och att det fanns en hel del synergieffekter. Ett exempel är den unika skärgårdsmiljön som både Sverige och Finland har och där vi ska kunna verka. För något år sedan nådde vi ännu en milstolpe där vi undertecknade ett gemensamt förmågedokument. Vi kan konstatera att gemensamt blir vi starkare och bättre, sa både *Ohlsson* och *Törner*.

Både Sverige och Finland har de senaste åren genomgått stora reformeringar men både *Peder Ohlsson* och *Kjell Törner* påtalar att det inte har påverkat samarbetet nämnvärt.

– Då båda våra länders Försvarsmakter genom åren har reformerats, har vårt samarbete blivit än viktigare främst med den anledningen av att båda förbanden i dag är singelförband i våra respektive länder. För att kunna utveckla amfibieförmågan är det nödvändigt att kunna öva, träna och utbilda med liknande förband och det kan vi genom vårt samarbete. Att Sverige har ett yrkesförsvar och Finland ett värnpliktsförsvar påverkar inte heller, utan vi fokuserar på utvecklingen där vi tar hänsyn till varandras förutsättningar och hur vi bäst kan lyfta fram dem, berättade cheferna

Övningar har växlat mellan att genomföras i Finland och Sverige, på bilden var vi i Finland.

Framtiden

Under mötet avhandlades bland annat den kommande multinationella övningen BALTOPS som genomförs på försommaren. Vidare diskuterades möjligheten att genomföra växeltjänstgöring där till exempel en finsk officer tjänstgör i 2.a amfibiebataljonen och vise versa.

– Det finns egentligen inga begräsningar i vårt samarbete oaktat om det handlar om växeltjänstgöring mellan personal, utbildning eller gemensamma övningar. Fokus ligger på att utvecklas men det måste självklart också vara kostnadseffektivt. Vi känner dock att utvecklingen hela tiden går framåt och att vi har ett starkt politiskt stöd. **SWEFIN** samarbetet ger dessutom värdefulla erfarenheter till andra samarbeten, sa *Peder Ohlsson* och *Kjell Törner*. ■

Bild & text major Kristina Swaan

Avlidna medlemmar!

Vi tackar för deras trohet och behåller dem i vårt minne

Arne Eliasson, Saltsjö Boo
Rune Johansson, Djursholm
Gunnar Sohlenius, Österskär
Tage Österberg, Södertälje

BOTTENNAPP i DANZIGER gatt

På försommaren 1966 avslutade jag den 25 månader långa första utbildningsetappen till reservofficer i Kustartilleriet. Utbildningen hade inletts med tio månaders övergripande soldatutbildning på Aspirantskolan i Göteborg, följd av mintjänstutbildning på Minskolan på KA 1 i Vaxholm, några vintermånader på Sjökrigsskolan i Näsby Park och ytterligare några månader på KA 1.

Motorsofia

I stället för att omedelbart rycka ut fick jag tillfälle att stanna kvar ytterligare några månader på frivillig tjänstgöring på Minbataljonen på KA 1. Min uppgift blev att reparera trasiga fredutlagda skarpa minor på flera ställen i skärgården.

Vid denna tid fanns utlagda minlinjer vid de flesta farledsinlopp till skärgården. Från minorna gick kablar in till land och därifrån kunde minorna kontrolleras, aktiveras och detoneras vid behov. Ibland drabbades enstaka minor av fel – vanligtvis på grund av inläckande vatten – varvid det gällde att lokalisera minan på botten av farleden och att byta de delar som skadats.

Utrustad med fyra värnpliktiga dykare, några dito minörer, en 200-båt, en mindre minarbetsbåt (MMA) och en träjolle begav vi oss från KA 1 ner till Mellsten utanför Nynäshamn. I den stora mineringen i *Danziger Gatt* fanns några minor som behövde åtgärdas.

Morgonen därpå var vädret bra med lite vind och god sikt. Med hjälp av enslinjer i land sökte vi oss fram till den trasiga minans förmodade läge, och där ankrade vi upp MMA-n. En dykare gick ner på c:a 30 meters djup. Av luftbubblornas läge kunde vi se hur han sökte sig fram utefter botten i jakten på minan. Efter några minuter kom han åter upp och kunde meddela att han funnit en mina och vilket nummer den hade. Med ledning av numret kunde vi avgöra om det var den minan vi sökte. Om ej – så var det med ledning av numren lätt att avgöra hur nära målet vi var. Efter en stund hade vi hittat rätt, och vi kunde börja lyfta upp minkabeln och den så kallade skarvlådan, där flera kablar löpte samman, mot ytan.

Men något var fel! När skarvlådan var ett par meter under vattenytan blev det stopp. Förmodligen hade kabeln fastnat i något på botten. Klockan var c:a tolv, dykarluften började ta slut och våra magar längtade efter mat! Vi beslutade att fira ner kabeln mot botten igen, lämna jollen uppankrad och med söklinan till skarvlådan fästad vi jollen. För att ytterligare markera situationens allvar lämnade vi dykarflaggan kvar i jollen – sakta vajande i den labra brisen. Mot Mällsten och maten styrde vi båten.

En timme senare, med fyllda magar och fulla luftflaskor, gav vi oss åter ut mot mineringen. När vi rundade Norrholmens västra udde mötte oss en syn som var helt oväntad. Havet låg spegelblankt. Av vår jolle syntes ingenting, men i stället låg fregatten Karlskrona i hela sin härlighet på den plats vi lämnat jollen! Vad hade hänt! Min första tanke var: *Kan han ha seglat på vår jolle och dragit av våra minkablar?*

SMKR representantskapsmöte 2016

Den 27 april var representanter för 39 kamratföreningar och **SMKRs** styrelse samlade till representantskapsmöte för att ta ställning till hur verksamheten hade bedrivits under 2014 och 2015 samt för att utse styrelsen för de närmaste åren. SMKR består av totalt 109 kamratföreningar med sammanlagt drygt 33 000 medlemmar.

SMKRs ordförande *Anders Emanuelson* hälsade välkommen och valdes att leda förhandlingarna. Av verksamhetsberättelserna för 2014 och 2015 framgår, att medlemsföreningarna arbetat flitigt med traditions- och informationsverksamhet samt att flera föreningar dessutom åtagit sig att hjälpa till med vården av militära minnesmärken; ett exempel som nämns är I 12s i Eksjö kamratförening, som kommit överens med Ing 2 att utföra vård och tillsyn av minnesmärken knutna till regementet. Vidare framgår att **SMKR** och FM har kommit fram till en ny modell för att stödja kamratföreningarna i deras arbete; **SMKR** och FM är överens om att förbandscheferna skall ha en tydlig roll i stödet till föreningarna.

SMKR har påbörjat en uppbyggnad av nätverk för stöd till utlandsveteraner och deras anhöriga. Alla medlemsföreningar och FM har informerats om detta och getts möjlighet att hjälpa till. Det kan noteras att det i många fall kan vara svårt att få kännedom om vilka personer som skulle kunna vara aktuella för en sådan stödjande verksamhet. **SMKR** har påbörjat och genomfört utbildning för att föreningarna skall kunna erbjuda olika hjälpinsatser, t ex samtalsstöd. **SMKR** har tillsammans med ett 20-tal medlemsföreningar deltagit med personal och fanvakt vid Veterandagen.

I juni 2015 deltog ett 30-tal medlemmar från olika föreningar i det Nordiska Kamratföreningsmötet i Aalborg i Danmark. Mötet innehöll flera intressanta studiebesök vid det Danska försvaret och gav rika möjligheter till utbyte av erfarenheter och kamratlig samvaro. Nästa möte äger rum i Halmstad den 14–18 juni 2017.

Forts sid 12

Vi gick fram till Karlskrona. Ett fallrep firades ner mot oss, och jag fick ett tecken om att komma ombord. Uppe på huvuddäck mötte en fänrik, som framförde att fartygschefen ville träffa mig på bryggan. Han ledsagade mig dit, och där stod han omgiven av hela sin officersuppvaktning. Han vände sig till mig och frågade: *”Är kadetten ansvarig för dykverksamheten som pågår här?”* Efter att jag svarat jakande på den frågan fortsatte han: *”Saknar kadetten någon man i dykstyrkan?”* Jag försäkrade att så inte var fallet, varefter han berättade att de c:a en halv timme tidigare passerat vår jolle, som då var till hälften fylld med vatten och med dykarflaggan hissad. Jollen hade sedan sjunkit inför deras ögon. Föga förvånande antog de, att det inträffat on dykarolycka, och att de därför larmat Marinkommandot (MKO). Jag framförde att någon olycka inte hade inträffat utöver att vår jolle sjunkit, och att larmet kunde återkallas. Fartygschefen anmärkte att jag inte borde ha använt dykarflaggan så som vi gjort, varefter jag föga taktfullt påpekade att Flottan under hela sommaren hade haft en dykarflagga fast monterad utanför jagartunneln på Muskö. Dessutom hade vi under lunchen från Mellsten observerat, att jagaren Halland med hög fart och därigenom kraftig svallbildning passerat ut till östersjön, och att det troligen var orsaken till att jollen vattenfyllts. Fartygschefen vände sig då på nytt mot mig och frågade i något skarpare ton om jag insåg att det var jag som hade ansvar för det som inträffat. I den stunden kunde jag inte annat än bekräfta att jag gjorde det.

Något slokörad klättrade jag ner tillbaka till vår MMA. Vi återvände omgående till Mellsten, varifrån jag ringde till min chef på KA1 *(Sune Thomsson)* och redogjorde för det inträffade. Han mottog min berättelse med ett stoiskt lugn och utan kommentarer. På min fråga om vilken order som nu gällde, svarade han kortfattat: *”Fullfölj uppgiften”*. Avsevärt uppiggad av hans som synes fortsatta förtroende styrde vi åter ut till platsen för jollens förlisning och hittade jollen redan på första dyket. Vi kunde sedan bärga den och reparera minan utan ytterligare missöden och fortsatte därefter verksamheten som planerat.

Det blev därefter inte mycket talat om det inträffade, och jag trodde att episoden var glömd och begraven.

Ett par månader senare var det slutmanöver i södra skärgården, och Chefen för Stockholms Kustartilleriförsvar (CSK) kom på visitation. Jag fick ett meddelande om att ansluta till minutläggaren. Väl där fick jag besked om att CSK ville träffa mig. Han ville veta närmare om den påstådda dykolyckan. Jag gav honom min berättelse och han kommenterade endast: *”Ja, ja så kan det nog ha gått till, men jag ville gärna höra berättelsen från dig, som ju var med”*.

På hösten började jag sedan min utbildning till civilingenjör på Tekniska Högskolan i Stockholm. Jag har sedan dess behållit min kontakt med försvarsmakten men övergick några år efter min examen till Väg och Vattenbyggnadskåren (V V K). Nu är även den officerskåren historia.

Det kanske mest fantastiska och lärorika med min tid i försvaret är nog, att där fick man för första gången ta ett reellt ansvar både för andra människor och för kostsam materiel. Den erfarenheten och den ledarutbildningen vi fick har tveklöst varit av värde i de olika chefsbfattningar jag sedermera haft inom näringslivet. Min förhoppning är, att även kommande ungdomskullar får tillfälle att ta sin del av ansvaret för Sveriges försvar och kan lära av den verksamhet som bedrivs inom försvarsmakten. ■

Stockholm i februari 2012

Jan Lilja

POSTTIDNING Borg-Skum AMF 1
130 61 Hårsfjärden

Forts fr sid 11

SMKR representantskapsmöte 2016

Vid representantskapsmötet omvaldes ordföranden *Anders Emanuelson* för ytterligare två år. Omval skedde också av *Steve Gunnarsson* och *Jan-Olof Johansson* samt nyval av *Lennart Holtrin,* Luleå, och *Lars-Erik Ulegård,* Mölndal; dessa ledamöter valdes på fyra år. *Bertil Andreasson* hade avböjt omval. Till auktoriserad/godkänd revisor nyvaldes revisor ur Klebergs Revision AB samt omvaldes som lekmannarevisor *Göran Paulsson* och revisorsuppleant *Anders Bager;* revisorerna valdes på två år. Till valberedning omvaldes *Per-Olof Westergren* och *Christer Olofsson*. Den mångårige styrelseledamoten *Bertil Andreasson* avtackades med varma ord, gåvor och kraftiga applåder.

Efter mötet diskuterades i grupper **SMKRs** vision, mål och åtgärder. Det förelåg en enighet om vikten av att varje förening får stöd av ett förband, inte minst när det gäller trycksaker och utskick till medlemmarna samt lokaler och transporter. Vidare är det nödvändigt att föreningarna får kännedom om namn och adresser för personer som det är naturligt att ackvirera som medlemmar och personer som kan vara i behov av föreningarnas stöd efter t ex en genomförd utlandstjänstgöring. Styrelsen kommer att ta upp dessa och andra frågor i samband med överläggningar med FM.

Alf Eckerhall

Vad är SMKR?

SMKR – Sveriges militära kamratföreningars riksförbund – är den paraplyorganisation som tillvarartar och bevakar anslutna kamratföreningars – idag ett drygt 80-tal med totalt ca 40 000 medlemmar – intressen gentemot Försvarsmakten.

Styrelsen är representerad av alla försvarsgrenar, varför föreningarna kan känna att deras eventuella särintressen tillvaratas.

Vad gör då **SMKR**. Eftersom föreningarnas väl och ve är beroende av Försvarsmakten, är **SMKR** dess motpart och för kontinuerligt dialog med högkvarterets produktionsavdelning och veteranenhet till fromma för Kamraterna. Ett exempel kan vara samordning av det stöd föreningarna får från respektive värdförband.

Ett annat stöd är de regionala möten som nu börjar ta form, där föreningarna diskuterar gemensamma intressen (medlemsvård, rekrytering, aktiviteter, medlemstidning, resor, mm).

SMKR har Försvarsmaktens uppdrag att tillsammans med andra organisationer stödja framförallt Utlandsveteraner under och efter tjänstgöring i utlandet.

Syns vi inte – finns vi inte. Därför är **SMKR** representerat vid Folk och Försvars sammankomster, liksom i Almedalen.

Vartannat år genomförs Nordiskt kamratföreningsmöte. Ett forum under mycket gemytliga former som stärker vår kamrat- och gemenskap över landgränsen. 2017 sker detta i Halmstad.

Du som är intresserad kan gå in på **SMKRs** hemsida **www.smkr.org** och läsa mer om Din organisation.